

Și pe cînd stătea la masă,Simon

Păcătoasa plînge,plînge cu mîhnire,
Și se-ntoarce din căderea sa.

Și pe cînd stătea Simon cu-ai lui la
masă,
Îl avea pe Domnul invitat.
A venit și o femeie păcătoasă,
Și pe vatră jos s-a așezat.
Și plîngînd într-una fără de oprire,
Nu-i păsa de-acei din jurul ei.
Păcătoasă,însă plină de iubire,
Mai presus de-aleșii farisei

Simon e mai rece,rece la privire,
Rece și la fapte,după cum s-a spus.
El cu judecată și cu osîndire
Se apropiase de Isus.
El crezu că vina lui e mai scăzută,
Nu-i ca și femeia de murdar.
Dar Isus îi spune,Domnul îl ajută,
Căci iubirea-i cel mai mare dar.

Amin

Cor:

Ne-achităm de datorii,cît pe lume vom
trăi,
Dacă pe Isus îl vom iubi.
Să-L rugăm pe Cămătar,să ne dea
iertare,har,
Căci iubirea-i cel mai mare dar.

I-a stropit cu lacrimi sfintele
picioare,
Și le-a șters cu părul ce-l avea.
Oaspeții cu toți priviră cu mirare,
Căci ea chiar lîngă Isus stătea.
Nimeni nu-nțelege taina mîntuirii,
Cînd cel păcătos s-a pocăit.
Toți acei de-alături,cu privirea firii,
Pe Isus Christos l-au osîndit.

Cum de îi permite la femeia care
A venit să steie lîngă El?
Și să plîngă-ntr-una la a Lui picicare,
Contra legilor lui Israel!
Pocăința-i pentru păcătoși lăsată;
Fariseii-s mîndri,împietriți.
Ei batjocoresc femeia vinovată,
Și se cred că sînt neprihăniți.

Proprietarul casei,rece la privire,
Pe Isus în gînd l-a judecat:
"Dacă El ar fi Christosul din mărire,
Ar cunoaște cine-i vinovat.
N-ar lăsa femeia care-i păcătoasă,
N-ar lăsa să steie lîngă El!"
Toți priveau la Domnul,toți acei din
casă,
Și îl osîndeau cu toți la fel.

Domnul îi privește și le tâlcuiește
Pilda celor doi îndatorați.
Simon și femeia,ei erau aceia
Care de păcate-au fost iertați.
Cămătarul iartă dacă dai iubire
Pentru toată datoria ta.